И пресна твой цвет
Фобь проходи в тьме.
6 Нещеть ти сичкие да горь
Ни месечина светлива
Щеть враны тьмы пещеры
Душа-ть ти хичь немары
Учение да добыва
7) Да бдеш ти свободна
Да ли на царь времена
Когато сили ранена
Моеръ львыкъ уганена
Слепеш въ подобна
8) Сега объ фанъ умъ
Фо тьмыните усои
Претъмень облакъ да тежи
Мысла ни тесна вредъ лежи
Въ оки-те ты съ покой
У фо мия въ тебе реки
Готовъ . . . наслаждъ
Твой-ть кръгъ . . . мыкъ
. . .
Въ цвете да украшъвать

Раздѣла

И ръй ли въ бодель сво-трьва
Радъно жива ливиду нам
Радъна-та ни врема да ва
И роцувай душа мой-ръ глас